

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 175/10
13.10.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom Olgicom Kozlov, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenih D.G. i dr, zbog krivičnih dela primanje mita iz člana 367. stav 6. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika i dr, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 482/10 od 3.8.2010.godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Okružnog suda u Nišu Kv. 223/09 od 12.8.2009.godine i Vrhovnog suda Srbije Kž.II 2479/09 od 2.11.2009.godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu okrivljenog D.G. i okrivljenog M.Ž, a u odsustvu okrivljenog M.Z, kome dostava nije mogla biti uručena na adresi iz spisa predmeta kao i Republičkog javnog tužioca Srbije koji je uredno obavešten, dana 13.10.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 482/10 od 3.8.2010. godine, podignut protiv pravnosnažnih rešenja Okružnog suda u Nišu Kv. 223/09 od 12.8.2009.godine i Vrhovnog suda Srbije Kž.II 2479/09 od 2.11.2009.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Nišu Kv. 223/09 od 12.8.2009.godine odlučeno je da nema mesta sprovođenju istrage protiv osumnjičenih D.G. i M.Z. zbog krivičnih dela primanje mita iz člana 367. stav 6. u vezi stava 1. KZ i osumnjičenog M.Ž, zbog krivičnog dela davanja mita iz člana 368. stav 1. KZ i krivičnog dela falsifikovanja isprave iz člana 355. stav 2. u vezi stava 1. KZ, a po zahtevu za sprovođenje istrage punomoćnika oštećenog kao tužioca P.M.

Rešenjem Vrhovnog suda Srbije Kž.II 2479/09 od 2.11.2009.godine odbijena je kao neosnovana žalba punomoćnika oštećenog kao tužioca - P.M, izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Nišu Kv. 223/09 od 12.8.2009.godine.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 482/10 od 3.8.2010.godine, protiv navedenih pravnosnažnih rešenja Okružnog suda u Nišu i Vrhovnog suda Srbije, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, sa obrazloženjem da postoji znatna protivurečnost između onoga što se navodi u razlozima rešenja o sadržini isprava i samih tih isprava koje se nalaze u spisima predmeta. U zahtevu se navodi da se u spisima predmeta nalaze dokazi o izvršenim uplatama od po 10.000,00 dinara na ime D.G. i M.Z. i izvršenoj uplati od 20.000,00 dinara na ime G-A f. u N, a da nasuprot tome prvostepeni i drugostepeni sud ne komentarišu te konkretne dokaze već navode da ni jedan od izvedenih dokaza ne upućuje na to da su osumnjičeni D.G. i M.Z. izvršili krivična dela koja su im zahtevom za sprovođenje istrage stavljena na teret. U tom smislu tužilaštvo i vidi povredu iz člana 368. stav 1 tačka 11. ZKP-a, ukazivanjem da postoji znatna protivurečnost između onoga što se navodi u razlozima rešenja i sadržine samih isprava - dokaza. Predlog javnog tužioca je da Vrhovni kasacioni sud utvrdi postojanje navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, učinjene u korist okrivljenih.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa citiranim rešenjima protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti nije osnovan.

U konkretnom slučaju podnetim zahtevom za zaštitu zakonitosti se ukazuje na postojanje bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a i to konkretno na povredu samo jedne od alternativno pobrojanih povreda u tački 11 u vidu postojanja: „znatne protivurečnosti između onog što se navodi u razlozima presude, o sadržini isprava i samih tih isprava“. U tom smislu u zahtevu se dalje posebno potencira da se radi o dokazima – ispravama u vidu uplata od po 10.000,00 dinara na ime osumnjičenih D.G. i M.Z. kao i uplate od 20.000,00 dinara na ime G-A f. u N, koji dokazi se nalaze u spisima predmeta, pri čemu po stavu Republičkog javnog tužioca sadržina pomenutih dokaza apsolutno protivureči razlozima i zaključcima drugostepenog suda u citiranim rešenjima, da: „ni jedan od izvedenih dokaza ne upućuje na to da su osumnjičeni izvršili krivična dela koja su im stavljena na teret“.

Ovakvi navodi i izneti stav Republičkog javnog tužioca, u zahtevu za zaštitu zakonitosti, se ne mogu prihvatiti jer su se najpre prvostepeni i drugostepeni sud u citiranim rešenjima, protiv kojih je podnet zahtev za zaštitu zakonitosti, pored ostalih činjenica pozvali i na isprave (dokaze) o isplatama iznosa od po 10.000,00 dinara na ime osumnjičenih D.G. i M.Z, u kom smislu su i dali ocenu navedenih isprava (dokaza), u pogledu svrhe uplate navedenih iznosa koja i odgovara sadržini pomenutih isprava, tako da ne postoji bilo kakva protivurečnost između onog što se navodi u razlozima rešenja o sadržini tih isprava i samih tih isprava.

Sasvim je drugo pitanje ocene sadržine tih isprava, u smislu njihove dokazne snage (dokaza), što predstavlja već činjenično pitanje u smislu ocene dokaza kod utvrđivanja činjeničnog stanja, a ne postojanja bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, na koju se Republički javni tužilac pozvao u zahtevu.

Što se tiče druge isprave – dokaza, na koju se u podnetom zahtevu i po istom zakonskom osnovu javni tužilac poziva opredeljujući je kao: „uplata od 20.000,00 dinara na ime G-A f. u N.“, najpre treba ukazati da pomenuta isprava (dokaz) u obrazloženju prvostepenog i drugostepenog suda uopšte nije bila posebno citirana niti je njena sadržina u pomenutim rešenjima na bilo koji način interpretirana. Stoga je objektivno nemoguće procenjivati postojanje protivurečnosti „između onoga što se navodi u razlozima odluke o sadržini isprave i same sadržine te isprave“, kada ista u obrazloženju – razlozima citiranih rešenja prvostepenog i drugostepenog suda uopšte nije bila pomenuta niti je pak cenjena njena sadržina.

Po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda i u ovoj situaciji postoji identičan zaključak kao i u prethodnom slučaju da je sasvim drugo pitanje koje je irelevantno za ovaj postupak da li bi sadržina te isprave, cenjena u skladu sa ostalim izvedenim dokazima, eventualno dovela do drugačijeg činjeničnog stanja. To je već činjenično pitanje koje u smislu odredbe člana 419. ZKP-a ne može biti predmet ocene po ovom vanrednom pravnom leku, zbog čega je Vrhovni kasacioni sud našao da je podneti zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca iz napred iznetih razloga neosnovan i da ga treba odbiti.

Imajući u vidu napred navedeno, Vrhovni kasacioni sud je, odlučio kao u izreci presude, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova, i primenom člana 424. ZKP.

Zapisničar,

Predsednik veća

Olgica Kozlov,s.r.

sudija,

Bata Cvetković,s.r.